

ἔχει ὁμως τὴν ἀξίαν ἔτι ὑπῆρξεν ὁ πρόδρομος ἄλλου καλλιτέρου.

Τελικὸν συμπέρασμα — Διὰ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκτεθέντων γίνεται φανερόν, ὅτι ἡ ἔντεχνος λυρική ποίησις εἰς τὴν λαϊκὴν γλῶσσαν καὶ εἰς τὸ διάστημα τριῶν καὶ ἡμίσεος αἰώνων ὑπῆρξεν εἰς τὴν ἀπόδοσίν της μοναδικῶς πτωχή, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν παρουσιαζομένην ὡς δημιουργημὰ ὀλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ — ἦτοι τὰ δημοτικὰ τραγούδια—ἢ ὅποια ἐνεφανίζετο ἀδιακόπως πλουσιωτάτη, ὡς νὰ ἐξεχύνετο ἀπὸ ἀστεϊρευτοῦ πηγῆν. Οἱ στιχοῦργοι ἢ στιχοπλόκοι δὲν ἔλειψαν βεβαίως καθόλου ἀπὸ τὰς ἑλληνικὰς χώρας· καὶ θὰ ἠδύνατό τις νὰ περισυλλέξῃ ἄμετρον πλῆθος στίχων λυρικῆς ὕφης, τὸ ὅποιον ὁμως θ' ἀπετέλει ἀληθὲς μνημεῖον πολυλογίας καὶ ἐμμέτρου πεζολογίας. Καὶ ἡ ποιικιλία ἀκόμη τῶν θεμάτων καὶ τῆς συνθέσεως τῶν στιχοῦρημάτων αὐτῶν μαρτυρεῖ ἴσως περισσότερον τὴν ἄγνοιαν τῆς ποιητικῆς τέχνης, τῆς ἐννοίας τῆς ποιήσεως. Οὐτε καὶ ὅσοι ἀπεπειράθησαν νὰ μιμηθοῦν τὰ δημοτικὰ τραγούδια κατώρθωσαν νὰ δημιουργήσουν τι δυνάμενον νὰ τεθῆ πλησίον αὐτῶν. Διὰ τοῦτο ἀποτελεῖ ἴσως εὐχάριστον ἐξαιρέσιν ἢ ἀρετὴς καὶ εἰλικρινῆς ποιητικῆς ἐκδήλωσις σιχοῦργοῦ τινος Γεωργίου Ἀνδριώτου γραφάντος ἔρωτικά διστίχα κατὰ μέμησιν τῶν δημοτικῶν τριούτων. Περὶ τούτου οὐδεμίαν ἄλλη πληροφορία ὑπάρχει ἢ ὅτι ἔγραψε κατὰ τὸ 1797 εἰς τὴν Ἐνδρον συλλογὴν ἐξ ἑκατὸν δεκατεσσάρων διστίχων, εἰς τὴν ὅποian ἐξώκε τὸν τίτλον «Ἐρωτικά τοῦ ἐξ Ἐνδρου ποιητοῦ Γεωργίου». Τὰ ἔρωτικά αὐτὰ διστίχα τοῦ Γεωργίου ἔχουν πολλὴν τὴν ὁμοιότητα πρὸς τὰ δημοτικὰ καὶ εὐκολώτατα θὰ ἠδύνατό τις νὰ τὰ ἐκλάβῃ ὡς τοιαῦτα· ἔχουν ὅλα τὰ γνωρίσματα τῶν δευτέρων καὶ ἡ γλῶσσά των εἶναι γνησίως λαϊκὴ καὶ ποιητικὴ:

1.—Τὴν συλλογὴν ταύτην ἐξέδωκε κατὰ τὸ 1878 ὁ Νικόλαος Α. Χαλᾶς ἐξ Ἐνδρου εἰς ὀλιγοσέλιδον φυλλάδιον φέρον τὸν τίτλον : «Ἀνεκδοτὰ ποιήματα ἐκδοθέντα ὑπὸ Νικολάου Α. Χαλᾶ. Ἐν Ἀθήναις 1878». Δημοσιεύονται εἰς τὸ φυλλάδιον αὐτὸ ἔν δημοτικῶν ἄσπκ (ἄγνωστον ἕως τότε) γραφῆν κατὰ τὸ 1796 περὶ τοῦ Λάμπρου Κατσώνη (σελ. 3-7 καὶ στίχοι 125) καὶ ἡ συλλογὴ τοῦ Γεωργίου (σελ. 7-16). Ὁ ἐκδότης πληροφορεῖ ἡμᾶς, ὅτι τὰ ποιήματα ταῦτα εὔρεν «ἐντὸς παπαλαιωμένου καὶ σκωληκοβρότου κιβωτίου κειμένου ἐν τινι ἀοικήτῳ οἰκίᾳ τῆς νήσου Ἐνδρου». Περὶ τοῦ ποιητοῦ τῶν «Ἐρωτικῶν» πολλοὺς ἠρώτησεν, ἀλλ' οὐδὲν ἠδυνήθη νὰ μάθῃ.

Νεοελληνικὴ Λογοτεχνία Τόμ. Β'